

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameșului și a fariseului

Sunt Domnul, fiilor care-Mi primiți cuvântul. Sunt Făcătorul omului, fiilor. Amin, amin, amin. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, aduc la voi cuvânt de zidire, cuvânt pentru facerea omului, și aduc la voi pe cei care se așează la făcut, pe cei ce vin de mult la izvor și care și-au așezat viața lângă a voastră, lângă Mine, fiilor, dar trebuie lucrați, trebuie făcuți, căci așa v-am zis: *«Cel ce vine să fie cu poporul acesta al venirii Mele și nu stă la făcut, acela nu este al acestui popor, că nu are formă, că nu are haină, iar haina este cămașa curățeniei»*. Amin. Acestei cămăși nu-i trebuie multe pete ca să se numească pătată. Chiar una dacă are, ea este pătată, iar sfințenia din om se șubrezește și îi scade omului puterea pentru cele din cer. Iată, omul trebuie să stea la făcut, ca să știe apoi ce fel de zidire este și ce are de lucrat ca să fie al Meu.

Începem lucrul cel ziditor peste cei ce-i chem prin voi ca să le dăm formă cerească între oameni. Tot omul să ia învățatură din cuvântul Meu cel de facere a omului nou pentru poporul Meu cel nou, care Mă va întâmpina la venirea Mea. Cu mare fericire de duh lucrez la facerea omului când am om peste care să lucrez. De când Mi-am început această lucrare de facere a omului prin Verginica, n-am putut să lucrez ca acum, că venea creștinul să fie cu Mine, dar nu pune peste el de la Mine. Cu cât îl rugam, cu cât îl strigam, el se răcea mai mult, până ce Mă ura și pe Mine și pe scula Mea prin care lucrăm pentru om, și apoi pleca într-ale lui și Mă părăsea.

Omul se alege pe sine în loc să Mă aleagă pe Mine. Se întoarce omul într-ale inimii lui și se face de piatră pentru cele care sunt spre scăparea sufletului lui. Omul care nu-și înnoiește firea atunci când vine după Mine, el rămâne cu firea lui cea veche, și cu ea se întoarce mereu la ea și nu înaintează și stă stană de piatră, care nu se mișcă înainte, așa cum a stat Sarra lui Lot, care n-a vrut să ia învățatura Mea și chemarea Mea.

Iată, omul se alege pe sine în loc să Mă aleagă pe Mine. Când Pilat a întrebat pe cine să elibereze, între Mine și Baraba, între Mine și om, omul și-a ales omul, omul l-a ales pe Baraba, și pe Mine M-a dat de la el. Toți și-au ales omul, toți l-au ales pe Baraba, oaia cea rățăcită, și iată, pentru o oaie pier cele nouăzeci și nouă de oi, căci Dumnezeu le lasă și pe acelea. Eu venisem să aduc înapoi oaia cea pierdută ca să dau turmei întregirea trupului, ca să nu piardă cea pierdută pe cele nouăzeci și nouă. Dacă între apostolii Mei a fost unul care și-a făcut mintea duh rău, acela a lucrat lucru rău și a risipit toată turma Mea dând-o spre ispită. De aceea spun pentru tot omul care vine să se unească în trupul poporului Meu cel nou: dacă vine, să stea la făcut și să nu caute să se facă singur, căci am zis: *«Cel ce se lucrează pe sine ca să fie apoi cu Mine, acela nu este bun pentru acest popor, căci Eu sunt Cel ce fac omul»*. Amin.

Cel ce vine, să nu Mă ispitească pentru partea sa însăși, să nu aibă gând ascuns, plan ascuns, iubire ascunsă, voie ascunsă, să nu caute cuvânt de la Mine spre folosul planului lui, că acela e cuvântul lui, nu al Meu. Cel ce a făcut așa după ce a venit, a rămas jos de tot, că Eu nu M-am lăsat ispitit, și fiecare s-a ispitit prin însăși pofta sa, prin însăși voia sa.

Când Eu îl lucrez pe creștin, el nu trebuie să se închidă, nu trebuie să-l doară, ci trebuie să-i placă și să aștepte aceasta cu bucurie și să lucreze cu Mine la facerea lui și să nu-Mi dea peste mână când îl lucrez. O, e mare înțelepciune să nu-Mi dea omul peste mână când Eu îl lucrez ca să fie, când Eu bat ca să-Mi deschidă și să intru la el ca să-i spun cum este el și ca să-l așez să fie. Cel ce vine la făcut, să aibă de la Mine înțelepciune, să poarte mare grijă de paza vieții lui, adică să nu alunge pe îngerașul cel păzitor de lângă el și din el; să aibă grijă să nu plângă îngerașul, că e păcat, fiilor, să plângă îngerașul, să fie alungat îngerașul. Cel ce-Mi este Mie fiu, acela are mereu în el și cu el pe înger, și așa Îmi este mereu fiu. Îngerul fără de casă plânge.

Păcat, fiilor, să plângă îngerul. Fiți atenți în toată clipa pentru îngerul păzitor, ca să aveți mereu viață vie, fiilor.

O, copii care veniți la făcut și la crescut! Copilul cel făcut nu se mai mâhnește, nu se mai întristează, nu se mai închistează, nu mai stă singur, nu mai stă în sine, nu mai stă nepăsător pentru pacea lui și a fratelui lui, ci toate acestea le lucrează pentru pocăință, pentru duhul pocăinței care trebuie să-l însoțească pe creștin ca să nu cadă. Pocăința nu este întristare cum s-ar crede că este, căci întristarea cea din pocăință e dulce, e stare dulce și duioasă și caldă și frumoasă și plăcută în jur și vindecătoare ție și în părți, căci cu duhul pocăinței din tine faci omul să se aplece și să se așeze în duhul vieții, în duhul pocăinței, iar nepăsarea de suflet, adică lipsa duhului pocăinței, îl face pe creștin să greșească, și îl face și pe cel din jur să greșească sau să-l facă părtaș la roadele nepăsării lui. Numai viața duhovnicească îmbogățește pe om și pe Dumnezeu, căci ea îi dă omului sfințenia și paza ei, și omul se dă Mie cu cele din zi și cu cele din noapte ale lucrării lui duhovnicești. Acela îndulcește cerul în el, căci cerul se îndulcește în cel duhovnicesc și se face lumină peste pământ din om. Lucrarea duhovnicească este cea mai dulce trăire a omului, cea mai mângâioasă viață, căci mintea omului este cu cele sfinte, cu cele mari și dulci pentru suflet, iar sufletul poate, căci el este viața cea din trup. Amin.

Lecția vieții veșnice este Duhul Sfânt stând în mintea omului care s-a dat Mie. Când Duhul Sfânt stă din lucru în mintea omului, când El își vede locul din om amenințat, atunci îngerul omului plânge, căci mintea omului se face duh rău, care-L gonește pe Dumnezeu din om. Mintea omului îl cade pe om ori prin desfrânare, ori prin semeția care poartă în ea părerea de sine a omului. Iată, Duhul Sfânt Învățătorul învață pe cei ce se așează la făcut și la crescut, iar viața cea veșnică are învățătura ei. Mereu, mereu trebuie lucrată viața, căci ea este raiul în care stă omul, și Eu i-am zis omului să lucreze și să păzească raiul. Amin. Cel ce stă în rai nu mai stă în lume, și iese și își lucrează raiul, și îl păzește apoi. Iar Eu am zis: *«Fericit este cel ce știe să vină la Mine, și Eu să-l iau și să-l fac apoi fiu al poporului nou, și să vi-l fac vouă cunoscut ca pe unul care știe să vină la Mine»*.

O, fiilor copii, mulți au venit la Mine cu totul, numai de la un cuvânt al vieții veșnice sau al judecății veșnice. Așa au venit Zaheu și Maria Egipteanca și atâția ca ei care s-au lăsat prinși în năvodul Meu. Iar alții, atât de mulți, aud mereu prin biserici Evanghelia Mea și a apostolilor Mei care au avut de la Mine, și nu vin nici ei, nici mai-marii lor, preoții, care stau în zadar în fața oamenilor, că iată, oamenii nu vin la Mine, nu știu să vină la Mine, nu știu ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu și să lucreze pentru Dumnezeu. O, nu știu oamenii să se facă copii, nu știu să se facă sfinți. Cel ce nu se face copil, acela nu-i place sfințenia, nu-i place smerenia, nu-i place adevărul vieții. Cel ce Mă ascultă, acela este copil, și este copilul Meu apoi, căci cei sfinți sunt fiii cerului. Iar cel ce nu Mă ascultă își face mintea duh rău, ori pentru semeție de sine, ori pentru desfrânare.

Voi, cei care veniți la Mine pentru venirea Mea, pentru cuvântul vieții care pregătește pe om pentru venirea Mea, dați Duhului Sfânt locașul minții voastre dacă ați scăpat din închisoarea lumii. Lumea îi dă omului ranguri și averi și țărini și familie și rude și însurat și măritat, dar cei ce vin după Mine se fac îngeri, se fac copii purtați de îngeri și se fac purtători de îngeri și lumină pe pământ și sare și apă și hrană și veșmânt celor goi de viață, dar care dau să vină după viață. O mulțime de trupuri sunt pline de avuții și de ranguri care-l pierd pe om, dar sunt goi de viață aceia. Aceia aleg omul și nu pe Mine, iar Eu stau în răstignire prin ei, căci așa Mi-au făcut și cei care M-au dat pe Mine la moarte cerând eliberarea omului, cerându-l pentru ei pe Baraba.

Cuvântul cel de azi este zidire, fiilor. Se poate omul zidi din el, numai să se lase zidit. Eu așa știu să-l zidesc pe om. Eu așa îl învăț să fie: să-și facă mintea Duh Sfânt și să se facă apoi copil și să ia de la Mine lucru sfânt pentru sfinți și să lucreze venirea Mea, că iată, la acela Eu vin și cinez cu el și Mă arăt lui și Îmi fac casă la el, după cum Eu am rostit făgăduința pentru cei ce știu să vină după Mine. Pe toți cei pe care Eu vi-i fac cunoscuți dați-le înfățișare sfântă înaintea

Mea și adăugați-le mereu de la Mine, ca să-i am fii ai poporului Meu cel nou. Eu pe câți îi cunosc vi-i fac vouă cunoscuți, și aceia sunt cei ce se fac vouă cunoscuți, ca să-i cunosc Eu apoi, și să-i învăț de la Mine pe cei ce iau din viața Mea.

Eu iar le spun celor pe care vi-i dau ca să-i am ai Mei: când Eu îl lucrez pe creștin, el să nu se întristeze, el să nu se teamă, el să nu se închidă și să nu-l doară, ci să-i placă și să aștepte și să se bucure și să lucreze cu Mine la facerea lui, și să nu-Mi dea peste mână când îl lucrez, căci cei ce sunt copii se pleacă, fiindcă ei nu păcătuiesc. Cine nu se pleacă, acela păcătuiește în el, și de aceea nu se pleacă, pentru că păcatul aceasta face din om: neplecare face, ascundere face. Cel ce vine la Mine nu mai are cu ce să se ascundă, căci cămașa curată este cinstea lui, și el stă deschis și stă frumos și stă în haina nunții. Haina nunții îl face pe om să fie copilul Meu. Haina nunții este fără de pată, iar cel ce o poartă este umilit și este blând, și este. Cel ce vine, cel ce știe să vină, acela nu mai pleacă, adică nu mai păcătuiește și stă în haina nunții, în haina cea albă a vieții.

Haina albă este bună, dar puțini o iau pe ei, că ea arată orice pată dacă are pată, și îl vădește pe cel pătat, căci cămașa pătată nu-i trebuie multe pete ca să nu mai fie curată, ci e de ajuns o pată ca să nu mai fie curată. De aceea fericesc Eu pe cel ce știe să vină când vine la Mine, că acela știe să nu mai plece, să nu mai păcătuiască. Amin.

Eu iubesc mult de tot pe omul deștept, pe cel ce nu păcătuiește, îl iubesc cu multă iubire, iar de cel păcătos, care nu știe venirea la Mine, Mă scârbesc, și stau răstignit de el și de faptele lui, și stau ca în mormânt în cel ce Mă ia fără să Mă aibă.

O, ce frumos a știut Zaheu să vină la Mine! S-a suit în pom să Mă vadă, și M-a văzut cu adevărat. Și pentru că a știut să vadă, a zis apoi: *«Doamne, dau jumătate din ce am, la săraci, și dacă am năpăstuit pe cineva, întorc împătrit»*. O, el numai a năpăstuit, că a fost vameș, și din asta și-a făcut averea din care a dat jumătate la sfinți, și jumătate nevoilor Evangheliei, lucru împătrit lucrat. I-a fost de ajuns lui Zaheu să Mă vadă dacă a voit să vadă bine, dar omul care nu vrea să vină la Mine, oricât M-ar vedea, oricât M-ar auzi, nu vine, căci se are pe sine, și nu vine.

Astăzi este așezată peste biserică învățătura Evangheliei despre pilda vameșului și a fariseului. Amândoi au dat să vină la Mine, dar cel semeț a rămas în semeția lui, iar cel umilit pentru păcatele lui a plecat mai îndreptat, mai luminat decât fariseul cel întunecat de semeția din el, căci scris este: *«Înțelepciunea îl îngâmfă pe omul semeț din fire și îl cade de la fața Mea»*. Dar cei ce vin acum la Mine când Eu vin, aceia să vină ca și copiii, căci numai copiii sunt ai Mei. Să se facă mai întâi copil cel ce voiește să fie, și numai apoi să vină. Învățătura Mea de azi aceasta îl învață pe om, să se facă întâi copil, să se facă fiu și să stea în lucrarea de fiu, ca să se vadă lucrarea lui de fiu al Meu, și ea să înțeleptească în jur pe tot omul, căci iată, învățătorii cei ce s-au pus peste lume în numele Meu nu sunt copii, nu s-au făcut fii ai Mei și nu are putere de viață peste om învățătura cea prin ei.

Dar voi, fiilor copii, voi și cei ce vin ca să fie copii ca și voi, cei ce-Mi primiți cuvântul facerii Mele peste om, fiți locașul Meu cel sfânt în care Eu intru și ies pentru ca să dau viață lumii. Luați-i pe cei pe care Eu vi-i fac cunoscuți și cunoașteți-i, ca să-i cunosc apoi și Eu, și să-i iau și să-i fac după Mine, ca să-i am apoi, și să le dau din cina Mea cu voi. Lucrarea Mea cu voi sunteți voi. Nimeni să nu vă ia după înfățișare, căci voi sunteți slabi și mici, ci să vă ia după Duhul Meu din voi cu Care Eu lucrez la facerea omului nou, ca să am o mână de popor viu la arătarea Mea cea din ziua venirii Mele cu cerul pe pământ pentru voi și pentru cei ce vor fi numiți sfinți, pentru cei ce vor fi sfinți și poporul Meu cel nou, care va fi și va sta întru întâmpinarea Mea. Amin.

Cina Mea cu voi este nouă, căci Eu sunt cu voi și vă hrănesc cu trupul, dar și cu cuvântul Meu cel curat pentru cei curați. Eu și cu apostolii Mei stăm și cinăm din cină nouă și curată, din Paști nou în împărăție nouă și neamestecată, vin nou, făcut de Mine, nuntă cerească și vin nou,

căci în lume e lume, nu e Dumnezeu, și Eu nu stau la masă cu cei întinați, ci stau cu copiii, stau cu fiii, și Eu i-am deosebit pe ei pentru Paștele Meu cel nou cu voi și cu cei din cer.

Lucrați cu Mine pe omul cel nou. Lucrați, copii lucrători, om nou, ca să rup din Mine și să Mă dau, ca să aibă omul viață veșnică precum Eu am, iar viața Mea este trupul Meu cu care Mă dau celor curați spre viața lor și spre venirea Mea la ei cu cină nouă, cu vin nou, căci iar și iar rostesc și zic: fericiți și sfinți sunt cei ce au minte de la Duhul Sfânt, ca să știe să vină la Mine copii, și în chip curat să vină, și Eu să-i am pe ei sfinți ai Mei, sfinți ai venirii Mele cu sfinții, căci iată, venirea Mea vine și tot vine, și ea nu va mai pleca de la voi. Amin, amin, amin.

22-01/04-02-2001